

Til stk. 2.

For primærproducenter såsom landmænd og fiskere er det hensigten at etablere en tilmeldingsordning.

Til stk. 3.

Bestemmelsen viderefører fødevarekvalitetslovens § 11 og giver hjemmel til, at der kan fastsættes regler om, at virksomheder eller producenter tilsluttet mærkningsordningen, som ikke overholder de fastsatte krav eller andre betingelser, kan udelukkes midlertidigt eller permanent fra ordningen. Fødevarekvalitetsudvalget forudsættes hørt, inden der træffes afgørelse i principielle sager og i sager om permanent udelukkelse.

Til § 34

Bestemmelsen svarer til reglen i fødevarekvalitetslovens § 4.

Bestemmelsen giver fødevareministeren mulighed for at fastsætte regler om, hvorledes det af mærkningen må fremgå, at et produkt er omfattet af mærkningsordningen, jf. i øvrigt bemærkningerne til §§ 22 og 24.

Til § 35

Bestemmelsen viderefører principperne i fødevarekvalitetslovens § 8.

Som nævnt i bemærkningerne til kapitlet skal de udgifter, der er forbundet med mærkningsordningen afholdes af de virksomheder og producenter, som er tilsluttet ordningen.

Stk. 2. åbner muligheder for, at de generelle udgifter, som er forbundet med mærkningsordningen, finansieres ved eksempelvis en mængderelateret afgift på de produkter, der omsættes under ordningen.

Til kapitel 7.

Primærproduktion af fødevarer

Den gældende levnedsmiddellov indeholder ligesom særlovgivningen på fødevarerområdet bestemmelser, der rækker ud over det snævre fødevarerområde. Det drejer sig om bestemmelser, der vedrører primærproduktionen for så vidt angår produkternes egnethed som fødevarer, men ikke regler om de erhvervspolitiske og erhvervsfaglige forhold.

Levnedsmiddelloven omfatter også produktionen på primærbedrifterne, medens lovens krav om autorisation udtrykkeligt undtager dyrkning af afgrøder og opdræt af husdyr.

Mælkeloven omfatter krav til den mælk, der leveres fra primærbedrifterne, og til staldes indretning og

drift, samt besætningernes sundhedstilstand. Kødloven omfatter undersøgelser af slagtedyr i besætningerne. Ægloven omfatter også ægproduktionen. Fiskekvalitetsloven indeholder regler om fangst af fisk, bl.a. i relation til fangst af fisk fra forurenede områder.

I forbindelse med udarbejdelse af fødevareloven har det været overvejet, hvorvidt bestemmelser af denne type burde medtages i fødevareloven eller i muligt omfang søges udskilt til andre love. Det har også været overvejet at overføre bestemmelserne i zoonoseloven til fødevareloven, idet disse bestemmelser har særlig relevans for fødevarerne. Disse overvejelser er dog resulteret i bibeholdelse i fødevareloven af bestemmelser, som vedrører forhold af direkte betydning for produktionens egnethed som fødevarer. Der er derimod ikke fundet anledning til at indarbejde zoonoseloven i fødevareloven, idet de foranstaltninger, som efter loven anvendes til overvågning og bekæmpelse af zoonoser ligesom husdyrsygdomslovens tilsvarende bestemmelser er meget nært knyttet til dyreholdet som sådant.

Det er besluttet at overføre reglerne om bekæmpelse af mastitis til husdyrsygdomsloven.

Da fødevareloven som et af sine hovedområder ved siden af produktionsreglerne omfatter detailsalg, dvs. salg til den endelige forbruger, indeholder loven også regler om det såkaldte stalddørssalg, forstået som salg fra primærbedriften til den endelige forbruger. Indenrigsministeriets Landdistriktskommission har været meget opmærksom på den mulighed for udvikling af landdistrikterne, der ligger i stalddørssalget.

Reglerne om stalddørssalg fastsættes ud fra fødevarehygiejniske overvejelser. Der må således skelnes mellem fødevarer med høj og lav sårbarhed, således at der fastsættes regler om kontrol med salg af fødevarer efter en graduering efter deres hygiejniske følsomhed, med grøntsager i den ene ende af skalaen og fersk kød i den anden ende. Stalddørssalg af fersk kød er ikke tilladt og bør heller ikke tillades. Hvis forbrugeren ønsker at købe kødet fra et bestemt dyr, forudsætter dette, at dyret slagtes og dyrlægekontrolleres på sædvanlig måde på et slagteri, og at kødet leveres direkte fra slagteriet til forbrugeren uden påny at komme tilbage på bedriften. Om fjerkræ og vildt, se dog nedenfor ad § 41, stk. 2.

I de tilfælde, hvor salg fra stalddør kan finde sted, vil det være et krav, at leveringen sker på den pågældende primærbedrift. Hvis der på en primærbedrift skal kunne ske forhandling af produkter fra andre primærbedrifter, bør der til dette »udsalgssted«, gårdbutik, stilles tilsvarende krav som til andre udsalgssteder og forretningssteder, således at kravene